Ч. 68. Пятниця 7 цьвітня (25 марта) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за злоЖенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поединоке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З угорского сойму — Становище Столипина.— Ворохобня в Альбанії. — З Марокка.

В угорскім соймі пос. Польоній вніс інтерпеляцию в справі банкового привілею. Інтерпелянт зі взгляду, що після єго гадки продовжене банкового привілею в Австриї перед липнем сего року ні в дорозї законодатній ні провізорично не є можливе, питає міністра скарбу, яку має запоруку що до того, аби рівнорядність так важна для Угорщини була забезпечена і що виплати в готівці будуть підняті перед місяцем липнем. — Міністер не дав ще відповіди на ту інтерпеляцию.

Дальше в часї буджетової дискусиї виступив на вчерашнім засїданю сойму пос. Гойдін против ческої аґітациї серед Словаків в в північній Угорщині.

Дня 31 м. м. відбуло ся засїдане всїх фракций російскої ради державної в справі інтерпеляциї з причини примінення 87 ст. основних законів. Інтерпеляцию попирає цїла лївиця, цїлий центр, богато безпартийних а навіть 17 правих. Замітне те, що інтерпеляцию, уложену центром, змінено наслїдком домаганя правиці на острійшу та рішучійшу. То доказує, що всї сторонництва суть одної думки, що шлях, на котрий ступив Столипин, веде до загибелї. Навіть кількох епископів підписало інтерпеляцию, бо не годять ся на обмежене прав духовеньства в законї про земства. Посли з Кола польского постановили інтерпеляциї не підписувати, але в голосованю будуть єї підпирати.

Президентом думи на місце Ґучкова вибрано Родзянка, члена правого крила октябристів. На Родзянка впало 188 голосів, на дотеперішного віцепрезидента кн. Волконьского, члена правиці, 124 голоси. При тіснійшім виборі дістав Родзянко 199 голосів, а кн. Волконьский 123.

Кажуть, що Столипин просив Ґучкова, щоби знов приняв президентуру думи, замічаючи, що кабінет хоче працювати враз з думою. Ґучков відказав ся рішучо, твердячи, що то тепер неможливе. На те мав Столипин заявити, що не жалує примінення 87 ст. і в потребі повторить се в будучині.

Становище Столипина, помимо єго дотеперішних триумфів, уважають захитаним. Октябристи всціли порозуміти ся з впливовими двірскими кругами і аґітують против Столипина. „Berliner Ztg.“ доносить, що цар рішив ся дати димісию Столипинови, бо він обсаджував висші уряди своїми свояками. Цар мав висказати невдоволене з такої тактики протеґованя свояків і товаришів на уряди.

Ворохобня в Альбанії збільшає ся. З Цетинії доносять до „Voss. Ztg.“, що проект альбаньских повстанців полягає на тім, щоби збурити турецкі форти на чорногорскій граници і опанувати Скутарі. Доси не могли взяти ся за те, бо між поодинокими альбаньскими племенами не було згоди і не доставало амуниції. Альбаньскі магомеданці просили турецке правительство, щоби оно доставило їм оружя для боротьби з повстанцями. Турецке войско по завзятій боротьбі з Арнавтами заняло знов місто Тузї. Арнавти були знаменито узброєні, бо забрали оруже з войскових маґазинів. Турецкі войска в борбі коло Тузї мали 50 убитих і понад 200 ранених. Турецке правительство збирає войска коло Скутарі, щоби там звести рішаючу битву з повстанцями. Турецке правительство надіє ся до двох неділь здавити зовсїм повстане.

„Messagero“ доносить, що італїяньска середземноморска ескадра закинула якорі в пристани Августа на Сицилії, щоби бути на поготовлю з огляду на альбаньске повстане.

Комендант австро-угорської ескадри Середземного моря контрадмірал Кунский прибув до

---

3)

ПРИГОДИ БРИҐАДИЄРА ЖЕРАРДА.

З анґлїйского — Конана Дойле.

(Дальше).

Комната, до якої я вбіг, була величаво осьвітлена. Великі колюмни з волоченими капітелями, помальовані стіни і стеля — всьо промовляло за тим, що я находжу ся у великій салї якоїсь славної венецкої палати.

В тім дивнім містї є сотки таких палат, з котрих кожда містить в собі салї, які можуть рівняти ся з Люврои або Версалем.

Посеред тої великої салї було підвисшене, на котрім в півкрузї довкола якогось престола сиділо дванацятьох мужів в чорних довгих плащах і чорних заволх на головах.

Відділ уоружених людий — драбів зпід темної звізди — стояв при дверех, а посеред них молодий чоловік, з очами, зверненими на престол, молодець в уніформі нашої легкої піхоти.

Відвернув ся до мене — я пізнав єго сейчас. Був то капітан Оре з семого полку, молодий Баскієць, з котрим в часї тої зими випив я не одну склянку вина, лїпшого як то, панове!

Був блідий як стїна, але держав ся хоробро супротив окружаючих єго опришків.

Не забуду нїколи того погляду, повного надії, який заблиснув в єго темних очах, коли побачив вбігаючого товариша оружия, але також і того погляду розпуки, скоро помітив, що я не прийшов по то, аби змінити єго долю, але лиш по то, аби єї подїлити.

Можете собі, панове, уявити, яке зачудоване заволодїло тими людьми, коли я станув перед ними непокликаний на розправу. Мої гонителї війшли за мною і станули при дверях, так що о утечи не могло вже бути бесїди.

В таких хвилях моя вроджена відвага і зухвалість приходять менї все з помочию. Мій мундур був що правда трохи поторганий, але в моїм поглядї і моїй поставі було щось, по чім судиї сейчас пізнали, що не мають до дїла зі звичайним чоловіком.

Не піднесла ся на мене нї одна рука, аби мене арештувати. Я задержав ся перед якимсь страшним старцем, по котрого довгій сивій бородї і повнім поваги поведеню пізнав я, що з огляду на свій вік і поставу єсть тут найзнатнїйшим.

— Пане — сказав я до него— може дасте менї пояснене, длячого привезено мене тут звязаного? Я честний вояк, так само як і ви певне чоловік чести, длятого взиваю вас, аби ви нас обох сейчас увільнили.

По тій промові настало глубоке мовчане.

Неприємна то річ, панове, коли бачить ся перед собою дванацять замаскованих лиць, а зпоза тих масок виглядає два рази тїлько местних італїяньских очий.

Але я стояв перед ними, як годило ся правдивому воякови, а думав лиш о тім, яку честь принесу моїм гуварам моїм поведенєм. Не гадаю, аби хто серед таких тяжких обставин міг поводити ся лїпше і з більшою достойностию. Без страху споглядав я розбійникам одному по другім просто в очи і ждав на відповіди.

Остаточно старий перервав мовчане і спитав:

— Хто той чоловік?

— Єго назвище звучить Жерар—відповів ключник.

— Полковник Жерар — додав я. — Не хочу, аби ви мали який сумнїв що до моєї особи. Я Стефан Жерар, той сам полковник Жерар, котрого в справозданях з поля битви пять разів згадано з відзначенем і котрий одержав почетну шаблю. Я ад'ютант ґенерала Сіета і жадаю разом з моїм товаришем оружия, тут присутним, безпроволочного увільненя.

Настала така сама тишина, як перед тим, а тих самих дванацять пар очий глянуло на мене.

І знов відозвав ся старий:

— Ще не прийшла на него черга. В нашім списї є ще перед ним два назвища. Нехай зажде, доки на него не прийде черга. Заведіть єго на долину до деревляної келії.

— А як нам буде опирати ся, ексцеленціє?

— В такім случаю утопіть в нїм свої штилети. Трибунал увільнить вас. Проч з ним, доки не полагодимо справи з тим тут!

Приступили до мене. Хвилю надумував ся я над опором. Але хто би то посьвідчив?

Царгорода на кружляку „Адмірал Спавн“. Повитали его заступники султана.

„Giornale d'Italia“ доносить, що чорногорске правительство виготовило мемориял до великих держав, в котрім вказує на добрі сусідскі відносини з Туреччиною. Події над альбаньскою границею можуть дуже пошкодити сим відносинам. Чорногора хоче держави упередити про ті події.

Після вістий з Цетинії Чорногора запорядила частинну мобілїзацию армії.

З порученя Порти турецкий посол поробив в Цетинії рішучі кроки против попираня дезертирів Малїсорів, котрі з Тузі втекли до Чорногори. Туреччина уважає се нарушенем невтральности і звертає увагу на наслїдки, які може визвати таке поведене Чорногори. Также звертає турецке правительство увагу на покликане під оружиє турецких резерв.

На вчерашнім засїданю парляменту мінїстер заграничних справ обговорював положене в Альбанії і заявив, що положене не є так грізне, як представляють заграничні дневники.

Вісти з Марокка звучать дуже непокоячо. Зворохоблені племена побивши войска султана Муляй Гафіда, замкнули его самого в Фезї і чим раз менша є надія, аби султан міг на дальше удержати ся. Одиноким ратунком є ще то, що між ворохобниками нема згоди. В кождім случаю треба дожидати усуненя Муляй Гафіда. Колиб він уступив, прийде до анархії, а то приневолить Францию виступити з оружием в руці, та потягне за собою великі жертви в людях і кошти, а з другої сторони може довести до непорозумінь з Німеччиною.

Новинки.

Львів, 6 цьвітня 1911.

— **Іменованя і перенесеня.** П. Мінїстер скарбу іменував старших комісарів скарбових II класи Руд. Сольовского і Ром. Вольфенбурґа старшими комісарями сторожі скарбової I кл. в окрузї краєвої Дирекциї скарбу у Львові. — П. Мінїстер справедливости переніс судиїв: Вол. Винницкого в Жмигородї до Скавини і дра Ант. Гайманна в Стрижові до Грибова.

— **Вправи кавалєриї під Городком.** В лїтї відбудуть ся великі маневри кавалєриї в Галичині під Городком ягайл. Часть гроший, заощаджених в наслїдок того, що ті вправи не відбули ся минулого року, послужить яко дотация для тих маневрів. Возьмуть в них участь імовірно 12 полків кавалєриї, котрі насамперед відбудуть вправи в окрузї своїх бригад. Безпосередно перед головними маневрами відбудуть ся на велику скалю зачеркнені вправи розвідуючі, до чого буде ужитих також кілька відділів піхоти. Розуміє ся, що також кінні відділи карабінів машинових возьмуть участь в вправах острими набоями ще перед вправами розвідуючими. Новиною буде прибране до вправ також конних відділів телеґрафічних при ужитю части персоналу телеґрафічного курсу в Тульн в долїшній Австриї.

— **Весна з зимовою закраскою.** По красних, теплих, правдиво весняних днях зима завернула на ново. Від вчера білїє ся Львів від грубої верстви снїгу, а теплота значно обнизила ся. Вчера в полудне було ще 2 степені тепла, а нинї взяв таки вже добрий мороз і не попускає. Але то не лиш у нас настала зима на ново. З Кракова і Відня доносять, що там також значно постуденїло і упав обильний снїг. Такі самі вісти наспіли з Праги, Дрездна і Берлина та цілої Німеччини. На Угорщинї лютила ся вчера страшна буря зі снїгом, а в Боснї впав так великий снїг, що цїлий край виглядає мов би серед зими. Очевидно, що у весняних роботах мусїла настати перерва і не обійде ся без великих шкід в поли, садах і огородах.

— **Перша руска спілкова молочарня** у Львові. Споживно-господарска Спілка, стоваришенє заресстроване з обм. порукою у Львові, поставила собі за цїль заснувати у Львові молочарню і домову кухню, якої пекуча потреба від давна дає ся в столици краю відчувати. До введеня в житє такого підприємства, поставленя его на европейский лад і для запевненя ему розвою потрібний відповідний капітал, без якого не можна інтересу починати. В тій цїли підписана дирекция звертає ся отсею дорогою до всїх, хто розуміє вагу такого підприємства, з просьбою вступати в члени споживно-господарскої спілки і приєднувати їй нових членів. Вписове виносить 1 К а удїл лише 10 К, який можна сплачувати ратами. Гроші належить посилати до товариства взаїмн. кредиту „Днїстер“ на вкладкову книжку ч. 7106. Близших інформаций в справі молочарні можна засягнути що дня від 6—8 вечер в бюрі спілки, яке містить ся тимчасово в льокали Міщаньского Союза кредитового у Львові, Ринок 36 III пов. За Дирекцию Споживно-господарскої Спілки Юлїян Мудрак, Олена Охримовичева, Мануїл Чесник.

— **Презенти.** Намістництво запрезентувало о. Иосифа Соха, сотрудника cum iure directionis гр. кат. парохії в Розвадові, на опорожнену гр. кат. парохію цїсарского наданя в Грабівцї, та о. Юлїяна Дуцка, гр. кат. завідателя парохії в Лелюхові на опорожнене гр. кат. приходство цїсарского наданя в Лелюхові.

— **Нещаслива пригода з биком.** На подвірє одного з готелїв при ул. Казимирівскій зайшов онногди емерит п. Д. Камінський. Нараз урвав ся привязаний там до паркана бик і пустив ся просто на п. Каміньского, взяв его на роги і кинув ним об землю так, що п. Каміньский зломив собі лїву руку. Поготівля ратункова подала ему першої помочи.

— **Дрібні вісти.** З днем 8-го с. м. входить в житє телеґрафічно-телефонїчна стация в Княгининї під Станиславовом. — Руский театр народний, котрий тепер перебуває в Коломиї, виставить там дня 10 с. м. в понедїлок перший раз „Роксоляну“. — Гуцульский театр аматорский, котрий їздить по цїлій Галичинї та виставляє з великим успіхом сценїчним а мабуть і касовим „Верховинцїв“, виїхав зі Львова до Рави рускої; нинї дає представленє в Сокали, завтра в пятницю в Белзї, в суботу в Жовкві, а звідтам поступить мабуть ще раз до Львова. — Цїлий ваґон людского волося, який наспів до Тїшина з Гамбурґа а походить з Хіни, відослано назад до Німеччини, бо есть обава, що то волосє з трупів померших на чуму. — Дарма, що називає ся Тихохід, бо таки хтось зачув, як Михайло Тихохід добув ся на під реальности при ул. Городецкій ч. 3 *a*, щоби там вкрасти, що ся дасть. Тихохід пішов до арешту.

Хто доніс би о тім? Мою судьбу міг я лиш відволїчи, але перебув вже тілько, що научив ся мати надію і вірити моїй щасливій звіздї.

Я позволив зловити ся тим драбам, котрі мене випровадили. Ґондолїєр зі штилетом ішов побіч мене. Я бачив по его дикім поглядї, що був би з великим вдоволенєм той штилет утопив в моїм серци, колиб лиш була лучила ся нагода до того.

Дивні то будинки, панове, ті венецкі палати: доми, кріпости і вязниці, а всьо в однім будинку.

Переведено мене коридором і якимись камінними, стрімкими сходами в долину, аж вкінци дійшли ми знов до якогось малого коридора, де було троє дверий. Крізь одні з них віпхнено мене, відтак замкнено на ключ. Вузким отвором в дверях впадало мляве сьвітло з коридора.

Очами і ногами почав я розсмотрювати моє поміщенє. По тім, що я учув, видавалось менї, що не буду довго ждати, але скоро стану знов перед трибуналом; але я чейже не такий чоловік, що опускає яку небудь нагоду.

Поміст моєї вязниці був так вогкий, а стіни на кілька стіп в гору такі мокрі, що не було найменшого сумнїву, що та келія була під поверхнею води. Малий отвір при самій стели був одиноким, крізь який діставало ся сьвітло і воздух. Я бачив крізь него, що глядить на мене якась звізда, а то додавало менї відваги і надії.

Нїколи не був я чоловіком надто релїґійним, хоч все шанував тих, що були такими, але пригадую собі, що тої ночи та зьвізда видавалась менї якимсь всевидючим оком, котра на мене споглядає і я мав то само чувство, яке володїє молодим, боязливим рекрутом, коли бачить і чує на собі спокійний і певний зір свого полковника.

Три стіни моєї келиї були з каменя, але четверта була деревляна і о скілько я міг помітити, уставлено еї доперва недавно. Була то очивидячки перегорода, аби більшу келию подїлити на дві менші. В старих камінних мурах, в малім отворі віконця і в сильних дверях не міг я очивидно покладати нїякої надії. В гру могла входити лиш тота деревляна стїна.

Але здоровий розсудок казав менї, що колиб я нею передістав ся — а то не видавалось менї надто тяжким — то опинивсь би в другій так само забезпеченій келиї, як та, в котрій я тепер сидів.

На кождий спосіб уважав я відповідним робити щось, аби бодай не сидїти бездїльно і ждати. Цїлу мою силу і енерґію звернув я на ту деревляну стїну.

Дві дошки були якось зле зложені і так легко прибиті, що можна їх було на певно дуже легко відорвати. Почав я глядати якогось приладу і найшов его в видї ноги від ліжка, яке стояло в кутї. Отже я вдусив ту ногу між обі дошки і мав їх саме відломити, коли почув якісь скорі кроки. Я перестав і почав наслухувати. Я бажав би забути о тім, що почув. Богато борб я бачив і сам убив більше людий, як хотів би до того признати ся, але то розходило ся о честну борбу і було то впрочім моїм обовязком вояка. Але инша річ, коли чує ся, що когось убивають в такій печери драбів.

Тягнули когось коридором, когось, що боронить ся і в переходї хапає ся моїх дверий. Видко запхали его до третої келиї, найбільше віддаленої від моєї.

— Помочи! Помочи! Жерарде! Полковнику Жерарде!

Був то мій бідний капітан піхоти, котрого мордовано.

— Убийники! Опришки! — рикнув я і почав дико бити в двері, але ще раз лиш почув я его голос, а відтак всьо утихло.

По хвили доніс ся до моїх уший плюскіт і я прийшов до пересьвідченя, що мого бідного капітана вже нїяке людске око не буде більше оглядати. Пійшов тою самою дорогою, котрою пійшло перед ним тілько инших тої самої зими у Венециї; нї один з них не міг ставити ся до апелю при полку.

Посїпаки вернули і я гадав, що тепер прийде черга на мене. Замість того отворили двері сусїдної келиї і витягнули з неї когось. Я чув, як пійшли по сходах на гору.

Сейчас забрав ся я до працї. По кількох хвилях удало ся менї розсунути кілька дощок. Коли я перелїз крізь отвір, побачив, що була то друга половина келиї. Як я здогадував ся, не було нїяких виглядів на утечу, бо дальше не було нїяких деревляних стїн, а двері були замкнені.

Я не міг викрити, хто був тим нещасливим товаришем моєї недолї. Вернув отже до моєї келиї і засунув дошки. З погордою смерти дожидав я тепер, що буде. Нудилось менї; час тягнув ся в безконечність, можете менї вірити; одначе вкінци почув я знов кроки і був приготовлений на то, що буду знов слухачем довершуваного морду, що знов почую крики якоїсь нещасливої жертви.

Але не стало ся нїчого подібного; якогось арештанта уведено спокійно до сусїдної келиї. Я не мав часу заглянути крізь отвір, хто би то був, бо в тій хвили отворено мої двері, до середини увійшов мій ґондолїєр, а за ним показали ся прочі розбишаки.

— Ходи, Французику — відозвав ся до мене, держачи в волохатій руцї закровавлений штилет. Я бачив в его скаженім поглядї, що жде лиш на нагоду, аби менї вбити его в серце.

Опір був тут немислимий. Я пійшов за ним, не говорячи нї слова.

(Дальше буде).

— **Приготовленя до здвигу „Соколів“.** До вправ на здвизї винаймив „Сокіл-Батько“ т. зв. „Шлях циклїстів“. Інж. п. Евген Нагірний розпочав будову одягальні, перекусні і степениць. Площа надає ся знаменито до здвигу, має добрий приступ від стрийского гостинця і лежить свобідно межи стрийским парком та перегоновою площею. „Сокіл-Батько“ винаймив „Шлях циклїстів“ на довший час — не лише на сам час здвигу. Під зарлд товариства дістав ся сам шлях наколесників і два токи на ситківку. П. Юрій Вінцковский, досьвідний наколесник, який брав вже участь в численних перегонах, став провідником кружка наколесників при „Соколї“. Хто хоче як слїд управляти сей спорт під єго проводом, повинен вступити в члени „Сокола“. В проєктї є перегони українських наколесників. Любителї ситківки можуть замовити собі години до гри на однім з обох ситківкових токів. Клюби і кружки, що грають союзняка, ситківку, воротая, можуть винаймати площу на прилюдні змаганя. Товариства, які наміряють уладжувати сего року фестини, а хотїли би наймити площу, повинні заздалегідь зголосити ся. Всякі поясненя дає голова товариства І. Боберский в домівцї товариства ул. Руска ч. 20, що дня від 7 до 8 вечером.

— **Злодїйскі штуки.** Нехай хтось каже що Львів то не велике місто. Факти тому перечать. Таких штук, яких доказують злодії у Львові, не повстидав би ся не то Відень або Париж, але хоч би й Льондон. Вчера в білий день о першій годинї з полудня на Марийскій площи, де звичайно найбільший рух, вкрадено спедиторови Герцови Наймановн віз з цукром і кіньми. Візник Дмитро Мандзельовский привіз вісім пак цукру для каварнї „Авеню“ і здоймивши одну паку, заніс єї до маґазину каварнї. Коли вернув, не застав вже воза перед домом. Люди казали єму, що возом тим відїхав якийсь хлопець лїт може 12, в сторону як на Личаківску улицю, де і слїд за ним пропав. На возї було ще 7 пак цукру вартости 280 К. — До міскої різницї добули ся вчерашної ночи неаби які вправні злодії. Витрихом отворили собі льокаль каси зелїзничої, а перешукавши стоячі в першій комнатї бюрка, отворили за помочию знайденого там ключа льокаль касовий, відсунули від стїни касу, а витявши в ній задну стїну, забрали 420 кор. 52 кор. Крадежі доконано з незвичайною вправою і знанєм конструкциї каси, а то єсть доказом, що взлому допустили ся рутиновані злодії.

— **Небезпечну злодійску пару** удало ся полициї вислїдити на Замарстинові. П. Яков Козакевич дав оногди полїциї знати, що якісь злодії добули ся до єго комнати і забрали, що лиш дало ся. В виду того почали аґенти слїдити за злодіями а слїди завели їх на Замарстинів, до знаного їм добре муляря Йосифа Семеньского, та єго любки Софії Жарскої, false Михалюк. Тут знайдено цїлий склад річий п. Козакевича, як годинник, будильник, колдри, подушки, постїль і инші річи, а крім того золотий і срібний медальон, пару зовсїм не замарстинівских ковтків і т. д. Ту злодїйску пару замкнули зараз до арешту.

— **Віз з кіньми під воду.** З Радимна доносять про таку пригоду: Коло Радимна, в місци, де будують новий міст на Сянї, в'їхав дня 3 с. м. по шутер до ріки візник Мазур возом, до котрого були запряжені два сильні конї. В тім місци було давнїйше мілко, але тепер весняні води вимулили русло і зробило ся глубоке плесо. Ледви що конї в'їхали, як стратили ґрунт під ногами і зачали тонути. За кілька хвиль віз з кіньми і візником щезли під водою. На березї зробив ся крик, але нїхто не мав відваги ратувати. По хвили вирннув візник Мазур з води і почав взивати на поміч, бо хоч уміє плавати, то однак в тяжкім одіню годі було плисти. Єму подали жердку і вирятували, але віз з кіньми щез таки під водою.

Телеґрами.

Варшава 6 цьвітня. Прибув тут з Петербурга член комісиї ревізийної сенатора Найдтгардта, судия слїдчий Мінченко, котрому поручено перевести слїдство в справі надужить на зелїзницях привислянських.

Одеса 6 цьвітня. В цїли поборюваня конкуренциї австрийских і румуньских торговельників дерева, котрі вивозять росийске дерево до Грециї і Єгипту, постановили полудневоросийскі торговельники дерева утворити синдикат.

Константинополь 6 цьвітня. Контрадмірал австро-угорский Куисті зложив в супроводї офіцирів візиту великому везирови і міністрам. Султан віддав до розпорядимости контрадмірала ґалевий повіз. По полудни приймив султан контрадмірала на торжественній авдиенциї. Вечером відбув ся в честь контрадмірала ґалевий обід у султана. На обід прибув також наслїдник престола, амбасадор Міллер, персонал австро-угорскої амбасади, офіцири австро-угорскої ескадри, великий везир, міністри і т. д.

Ню-Йорк 6 цьвітня. Зорґанїзовані робітники устроїли вчера велику манїфестацию жалібну за жертви катастрофи у фабрицї целюльоіду. Рівночасно демонстровано против відносин безпечности у фабриках. Многі фабрики внаслїдок тої манїфестациї були замкнені. В походї взяло участь 60.000 робітників і робітниць.

Константинополь 6 цьвітня. Часописи доносять, що новий атак Малїсорів на Тузі відперто і відопхнено їх в сторону Чорногори. Турецке войско мало 15 убитих і ранених.

Мадрид 6 цьвітня. Розійшла ся чутка, що склад пороху в арсеналї Сан Фернандо коло Кадиксу вилетїв у воздух. Блившх вістий нема.

Курс львівский.

Дня 5-го цьвітня 1911.	Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . .	704·—	711·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	463·—	473·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	558·—	565·—
Акциї фабр. Ляпиньского в Саноку	540·—	555·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов. . .	109·70	110.40
Банку гіпотечного 4½ прц. . .	99·—	99·70
4½% листи заст. Банку краєв. .	99·30	100·—
4% листи застав. Банку краєв. .	94·30	95·—
Листи застав. Тов. кред. 4 прц. .	96·—	—·—
„ „ 4% льос в 41½ лїт.	96·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	92·50	93·20
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	98·—	98·70
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½%. .	99·20	99·90
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.	92·40	93·10
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К .	93·50	94·20
„ м. Львова 4% по 200 К .	92·70	93·40
IV. Льоси.		
Міста Кракова	100·—	108·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский)	69·—	75·—
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский)	48·75	52·75
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Базилїка 10 К (Курс віденьский)	35·—	39·—
Йошіф 4 К (Курс віденьский)	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский)	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·36	11·46
Рубель паперовий	2·53	2·54
100 марок нїмецких	117·50	117·90
Доляр американьский.	4·80	5·—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненєм числа мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: 2·30, 8·55, 1·15, 1·30, 8·40, 7·27 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, 2·15, 5·40, 10·36
З Черновець: 12·20, 5·45*), 8·05, 10·21**, 2·05, 5·53, 6·35, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·03
*) Від 19/6 до 11/9 в недїлї і р. свята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·09.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00·
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2·09, 5·17, 10·13
З Підгаєць: 10·54, 9.44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного дворця:

До Кракова: 12·45, 3·55, 6·04, 8·25, 8·40, 2·45 3·15, 6·55, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, 2·18, 8·10, 11·10, 11·38.
До Черновець: 2·50, 6·10, 9·10, 9·35, 2·23, 10·36 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·35, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави рускої лиш в недїлї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16·

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, 2·31, 8·33, 11·32.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада.